

Arrest

nr. 147 886 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Canadese nationaliteit te zijn, op 20 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VANCOPPENOLLE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die verklaart van oorsprong uit Oman te komen maar geboren en opgegroeid in Oeganda zou vroeger over de Oegandese nationaliteit hebben beschikt. U zou tot uw 17de in Soroti in Oeganda hebben gewoond. Hierna zou u voor studies naar Canada zijn geëmigreerd. Op basis van uw studies en verblijf in Canada zou u de Canadese nationaliteit hebben verworven na afstand te hebben genomen van uw Oegandese nationaliteit. U zou er zijn beginnen werken in een Consultancy bureau. Midden 2006 zou u naar Zuid-Korea zijn gereisd voor uw consulting werk. Sindsdien zou u niet meer naar Canada zijn teruggekeerd. In het kader van uw werk zou u in 2004 naar Verenigde Arabische Emiraten (VAE) zijn gereisd. U zou er voor een Zuid-Koreaans bedrijf hebben gewerkt en van tijd tot tijd voor uw werk naar andere Golfstaten en Europese landen zoals Zwitserland en de UK zijn gereisd. In 2004 zou u uw partner (A.B.A.O.) (OV X), die in het bezit is van de nationaliteit van de VAE, hebben leren kennen

in Abu Dhabi, dit via uw vriend die in Canada woonde. In 2007 zou u een relatie zijn begonnen met haar. Dit moest in het geheim omdat het in de VEA voor een vrouwelijke onderdaan verboden zou zijn om te huwen met een buitenlander. U zou haar hebben opgezocht in haar appartement. Uw vriendin zou een gescheiden vrouw zijn met drie kinderen uit haar vorig huwelijk. Na haar scheiding zou ze geen hoederecht over haar kinderen hebben gekregen maar enkel bezoekrecht. De kinderen zouden zijn opgevangen door haar schoonouders. In 2009 zou haar oudste zoon na een zwaar verkeersongeval in coma liggen door opgelopen hersenschade. Sindsdien zouden de ex-man van uw partner en zijn huidige echtgenote de kinderen in huis hebben genomen. Echter, de kinderen zouden sindsdien mentaal en fysiek zijn mishandeld door de ex-man van uw vriendin en zijn echtgenote. In januari 2010 zou u van een bevriende gepensioneerde brigadier het nationaal politiedepartement van de VAE informatie hebben gekregen dat de autoriteiten op de hoogte zou zijn geraakt van uw verboden relatie. Inlichtingenofficieren zouden u en uw vriendin samen hebben gezien. Hij zou u en uw vriendin hebben aangeraden het land te ontvluchten. U zou eind januari met uw Canadees paspoort vanuit de luchthaven van Abu Dhabi naar Zurich in Zwitserland zijn gevlogen. Uw vriendin zou in mei 2010, ongeveer twee maanden later, in het bezit van haar paspoort en visum voor Italië vanuit de luchthaven van Abu Dhabi per vliegtuig het land hebben verlaten en u in Zurich hebben vervoegd. Na enkele maanden verblijf in Zurich zou u samen gedurende ongeveer drie jaar lang in verschillende lidstaten van de Europese Unie hebben verbleven zonder er ooit asiel aan te vragen. U zou een aanvraag bij de Canadese ambassade in België hebben lopen om voor uw vriendin verblijfstatus te bekomen in Canada op basis van jullie samenwoning. Sinds jullie verblijf in Frankrijk in 2002 zou u uw vriendin hebben geholpen e-mails te sturen naar diverse Europese en internationale instellingen en instanties in de VAE met klacht over de discriminerende familiewetgeving in de VAE en kindermishandeling door de ex-man van uw vriendin. U zou hieromtrent in naam van uw vriendin ook een mail hebben verstuurd naar een medewerkster van Gulf News, een krant in de VAE, welke niet zou zijn gepubliceerd.

U verklaart thans met uw vriendin niet naar de VAE te kunnen terugkeren uit vrees voor doodstraf door executie vanwege uw relatie als buitenlander met een vrouwelijke onderdaan van de VAE.

U zou ook niet naar Canada willen terugkeren omdat uw vriendin nog geen toestemming zou hebben gekregen van de Canadese ambassade voor verblijf in het land op basis van jullie samenwoning.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw Canadees paspoort, uw Canadees rijbewijs, een verzekeringskaart uit Canada, de geboorteakte van uw zoon in België, e-mails aan de Canadese overheid en e-mails verstuurd in naam van uw partner.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen. Vooreerst dient door het CGVS te worden opgemerkt dat u verklaarde Canadese staatsburger te zijn (CGVS, p. 1). Aldus dient uw ingeroepen nood aan bescherming te worden beoordeeld ten opzichte van Canada.

Voor het CGVS haalde uzelf geen vervolgingsvrees aan voor de Canadese autoriteiten. U verklaarde bovendien contacten te onderhouden met de Canadese overheid en de Canadese ambassade in Brussel om voor uw partner een verblijfsvergunning in Canada te bekomen. Deze aanvraag zou volgens uw verklaringen nog lopende zijn bij de Canadese autoriteiten (CGVS, p. 1, p. 5-7).

Dat u er voor gekozen heeft met uw partner in België te blijven en niet naar Canada terug te keren omdat uw partner nog geen verblijfsrecht in Canada heeft en ze met haar visum voor Europa geen toegang krijgt tot Canada (CGVS, p. 5-7), valt geheel buiten de criteria van de Conventie van Genève of van de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. De documenten die u heeft voorgelegd zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs, en verzekeringskaart doen uitspraak over uw identiteit. Uw communicatie met de Canadese overheden geeft aan dat u een verblijfsvergunning voor uw echtgenote wilt bekomen, maar ook niet meer dan dat. De mails in naam van uw partner voegen evenmin iets toe over uw vermeende nood aan bescherming ten opzichte van Canada.

Tot slot dient door het CGVS te worden opgemerkt dat het CGVS in hoofdte van uw partner (A.B.A.O.) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming heeft genomen daar zij er niet in geslaagd aannemelijk te maken een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te moeten koesteren in de Verenigde Arabische Emiraten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"(i) Verzoekster voldoet aan de criteria om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Vluchtelingenconventie

22. Er zijn wel degelijk voldoende elementen op basis waarvan in hoofde van verzoeker kan worden besloten tot het bestaan van (i) een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of (ii) van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

23. Verzoeker vreest bij terugkeer naar de Verenigde Arabische Emiraten voor vervolging door de autoriteiten van de Verenigde Arabische Emiraten, enerzijds vanwege zijn verboden relatie met een vrouw die over de nationaliteit van de Verenigde Arabische Emiraten beschikt en anderzijds vanwege het feit dat hij zijn vrouw hielp bij het versturen van e-mails om de discriminerende familiewetgeving in de Verenigde Arabische Emiraten aan te klagen.

Aangezien de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn toont verzoeker voldoende aan dat zij de hoedanigheid van vluchteling bezit. Verzoeker maakt het namelijk redelijkerwijze aannemelijk dat hij persoonlijk vervolgd zal worden in de Verenigde Arabische Emiraten indien hij naar dit land terugkeert.

24. Het is een algemeen bekend feit dat de Verenigde Arabische Emiraten er niet voor terugdeinzen om de doodstraf (door bijvoorbeeld "steniging") uit te spreken in zaken die handelen over wat zij als "verboden relaties" tussen volwassenen bestempelen.

Als voorbeeld kan verwezen worden naar de "Toelichting bij het Voorstel van Resolutie betreffende de veroordeling van stenigingspraktijken waar ook ter wereld d.d. 11 februari 2011" (De Kamer, Doc 53, 1207/001, pagina 4) (stuk 4):

"In de Verenigde Arabische Emiraten veroordeelde een islamitische rechtbank in februari 2002 de Indonesische Kartini bint Karim tot de dood door steniging, omdat zij zogenaamd overspel had bekend. [...]"

25. De doodstraf door steniging of executie omwille van beweerdelijke "verboden relaties" tussen volwassenen is eigen aan verscheidene islamitische staten. Dergelijke praktijken hebben in het verleden reeds meermaals aanleiding geven tot de toekenning van de asielaanvraag. In dit kader legt verzoeker stuk 5 "UN helps eloped Saudi 'Juliet' asylum case" (vrije vertaling: "VN helpt de weggelopen Saudische „Julia" asielzaak" en stuk 6 "Princess facing Saudi death penalty given secret UK asylum" (vrije vertaling: "Geheim asiel in het VK gegeven aan een prinses die de doodstraf onder ogen moet zien") neer.

(ii) Verzoeker voldoet aan de criteria om beroep te kunnen doen op de subsidiaire bescherming

26. Krachtens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet valt.

Daarbij wordt het begrip "ernstige schade" omschreven als 1° doodstraf of executie, 2° foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of 3° ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

27. Het feitenrelaas en bovenstaande argumenten (zie randnummer 23 e.v.) van verzoeker toont deze vrees aan. Verzoeker vreest bij terugkeer naar de Verenigde Arabische Emiraten voor vervolging door de autoriteiten van de Verenigde Arabische Emiraten, enerzijds vanwege zijn verboden relatie met een vrouw die over de nationaliteit van de Verenigde Arabische Emiraten beschikt en anderzijds vanwege het feit dat hij zijn vrouw hielp bij het versturen van e-mails om de discriminerende familiewetgeving in de Verenigde Arabische Emiraten aan te klagen.

28. *Er bestaat op dit moment geen overheidsinstantie in de Verenigde Arabische Emiraten die verzoeker de nodige bescherming zou kunnen bieden.*

Indien verzoeker naar de Verenigde Arabische Emiraten zou terugkeren, zou hij dan ook met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid ten prooi vallen aan levensbedreigend geweld, maar ook aan onmenselijke en vernederende behandelingen.

Verzoeker meent dan ook dat hij recht heeft op de subsidiaire beschermingsstatus en vraagt uw Raad bijgevolg om hem die status toe te kennen.

(iii) Algemene opmerking van verzoeker

29. *Bovendien wenst verzoeker te benadrukken dat "hij tijdens de ondervraging door het CGVS een schijn van vooringenomenheid ervoer vanwege de ondervrager". Verzoekster meent dat de ondervrager in kwestie "haar mening geuit zou hebben over zijn relatie met mevrouw (A.B.A.O.)". Volgens verzoeker zou de ondervrager "haar afkeur hebben doen blijken over de verboden relatie waarvan sprake in onderhavig dossier".*

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zijn gehoorverslag van 21 januari 2014 (stuk 3), de Toelichting bij het Voorstel van Resolutie betreffende de veroordeling van stenigingspraktijken waar ook ter wereld d.d. 11 februari 2011 (stuk 4) en twee internetartikelen (stukken 5 en 6).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij verklaarde Canadees staatsburger te zijn, zodat zijn nood aan bescherming dient beoordeeld te worden ten opzichte van Canada, (ii) hij zelf geen vervolgingsvrees aanhaalde voor de Canadese autoriteiten en bovendien verklaarde contacten te onderhouden met de Canadese overheid en de Canadese ambassade in Brussel, (iii) het feit dat verzoeker ervoor gekozen heeft om in België te blijven en niet naar Canada terug te keren omdat zijn partner nog geen verblijfsrecht in Canada heeft en zij met haar visum voor Europa geen toegang krijgt tot Canada, geheel buiten de criteria van de Vluchtelingenconventie en buiten de definitie van de subsidiaire bescherming valt, en (iv) de neergelegde documenten het voorgaande niet kunnen wijzigen.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de pertinente motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker verwijst immers enkel naar de situatie in de Verenigde Arabische Emiraten doch in de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld, gelet op verzoekers Canadese nationaliteit, dat zijn nood aan internationale bescherming ten opzichte van Canada dient beoordeeld te worden. Noch tijdens zijn gehoor, noch in onderhavig verzoekschrift voert verzoeker een vrees aan voor de Canadese autoriteiten. De bestreden beslissing wijst er tevens terecht op dat het feit dat verzoeker ervoor gekozen heeft om in België te blijven en niet naar Canada terug te keren omdat zijn partner nog geen verblijfsrecht in Canada heeft en zij met haar visum voor Europa geen toegang krijgt tot Canada, geheel buiten de criteria van de Vluchtelingenconventie en buiten de definitie van de subsidiaire bescherming valt. Waar verzoeker nog stelt dat de *protection officer* tijdens zijn gehoor vooringenomen zou zijn en haar afkeur zou hebben doen blijken over zijn verboden relatie met (A.B.A.O.), brengt hij geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 4-6) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon noch op zijn land van nationaliteit, *in casu* Canada. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Op welke wijze het opnieuw bijbrengen van zijn gehoorverslag van 21 januari 2014 de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen plaatsen, kan niet worden ingezien.

Blijkens het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS